

Kapucíni nástroj míru ve Středoafričské republice

br. Benedict Ayodi - Úřad SPE OFMCap

Od počátku roku 2013 vykazují ozbrojené konflikty mezi skupinami Selektů a proti-Balaků ve Středoafričské republice známky skutečné války. Ušetření nebyli ani naši bratři. Útočníci si vzali na mušku bratry ve městech Bocaranga, Ngaoundaye a Gofu v Diecézi Bossangoa v Ouhamu a dlouhé dny je mučili. U některých přetrvávají následky až dodnes. Podle Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) muselo v důsledku konfliktu více než 400.000 osob v SAR uprchnout do jiné části země. Několik stovek z nich bylo přijato kapucíny ve městech St. Laurent-Maison, Bocaranga, Bimbo-Bangui a Ngaoundaye.

Podle br. Jeana Mariuse: "Bratři dělají maximum pro to, aby zajistili ubytování a lidskou blízkost těmto osobám, jež zde hledají ochranu, kterou jim Středoafričská republika v současnosti není schopna zajistit". Navzdory snahám o přijetí těchto uprchlíků přetrvává nejistota. Objevilo se totiž několik pokusů o útok na bratry a útulky v St. Laurent, ze začátku ze strany Babba Laddé (čadských obchodníků) a Selektů z Berberati. Naštěstí tyto útoky nezašly obránce ze skupin spojenců proti-Balaků. V odlišné situaci se však ocitli bratři a utečenci, napadení 21. ledna 2014 v Bocaranga. Při útoku Selektů na obytný komplex byla jedna žena zabita, a mnoho dalších uprchlíků zraněno.

Kromě zajišťování stravy a ubytování

pro uprchlíky ve svých budovách se kapucíni také snaží být aktivní ve snahách o obnovení míru mezi náboženstvími. Tato práce se děje prostřednictvím rozhlasové stanice Síríi, provozované bratry, která usiluje o nezájatost a roli prostředníka. Jejimi adresáty je veřejnost jako taková (křesťané i muslimové), a vysílají se programy zaměřené, kromě jiného, na budování míru, smíření a nenásilí. Má se za to, že stanice zachránila tisíce osob, když 31. ledna 2014, ve chvíli, kdy jednotky Selektů prchaly, sdělilo obyvatelům podél osy Bouaru, aby na čas opustili své domy. Zpráva byla přijata, a obyvatelé první velké vesnice na sever od Bouaru se pohotově skryli v lese. O několik minut později zasypal jejich vesnici déšť střel vypálených skupinami Selektů na útěku.

Dne 3. února 2014 jsme měli v Římě informační setkání o SAR, organizované velvyslancem USA u Svatého stolce. Informace podané zástupkyní Úřadu pro demokracii, konflikty a humanitární pomoc paní Nancy Lindborgovou se zaměřovaly na lokální situaci a na aktivity vlády USA. Během své lednové návštěvy se Nancy

REJSTŘÍK

- 01 Kapucíni: nástroj míru ve Středoafričské republice
Vítej do Říma!
- 02 "Kde je nenávisť..." Jeden bratr vypráví o masakru v Nzakoumu
- 03 Via Piemonte: odpočet pro návrat
Malawi: zrození nové kustodie
Haiti: kapucíni pomáhají obětem zemětřesení
Jeruzalém: byl posvěcen kostel v »duchovním centru«
Modleme se za kapucíny a lidi na Ukrajině
2015: Rok zasvěceného života
- 04 Brazílie: VII. kurz františkánského duchovního doprovázení
Františkán mezi laureáty mezinárodní ceny
107 let: nejstarší sestra světa u papeže Františka

Nabídky pomoci lze posílat
Promotorovi solidarity na

SOLIDARITY.PROM@OFMCAP.ORG

setkala Vangui s náboženskými i občanskými předáky a také s humanitárními aktivisty.

Kapucínský Úřad pro Spravedlnost, pokoj a ekologii (SPE) chválí naše misionáře a místní bratry v SAR za jejich odvahu, trpělivost a snažení během těchto obtížných okamžiků. Současně apeluje na ještě větší podporu v modlitbách a obětích za bratry v SAR. Největší pomocí pro bratry v jejich pomoci uprchlíkům budou individuální dobrovolné oběti.

Vítej do Říma!

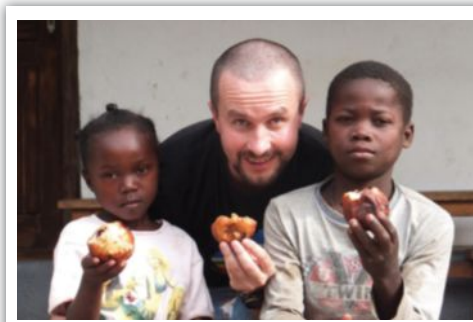
ŘÍM, Itálie – Fraternita generální kurie přivítala nového bratra, který právě přicestoval z Brazílie, z Provincie Rio Grande do Sul. Jedná se o bratra Marcelo Gasparina, který vyjádřil ochotu k bratrským službám v komunitě. Br. Marcelo žil

během posledních deseti let v Porto Alegre, kde pracoval jako vrátný a pomocný bratr v setkávacím komplexu vedeném jeho provincií. Srdečně ho vítáme, a současně mu přejeme, aby se úspěšně naučil italštině a mohl požehnaně sloužit.

NZAKOUN, SAR – 3. února 2014 (před půlnocí), dorazilo do Nzakounu 15 motocyklů a 16 aut plných lidí ozbrojených Seleků. Když vjeli do města, začali střílet do vzduchu. Lidé spali. Ti, kdo slyšeli výstřely, utekli do lesa. Propukla panika. Kdo nestačil včas utéct, byl nemilosrdně zabit. Vstupovali do všech domů, a

chladnokrevně a bez rozlišování stříleli po každém, prostě stříleli. 4. února mezi první a druhou v noci bestiálně zabili 22 osob (8 mužů a 14 žen, z toho 5 chlapců a 4 děvčata). V domech je ještě teď cítit pach krve a jsou tam patrné skvrny na zemi, na zdech, na kamení, prostřílené šaty a spousta much. Zmizela také jedna

fr. Benedykt Pączka, OFMCap

“Kde je nenávist...” Jeden bratr vypráví o masakru v Nzakounu

stařena a dosud nebyla nalezena. Vraždí se, a hotovo. Tento horor trval celou noc. Lidé vyprávěli, že se střílelo až do rána. My jsme uprchli ve tmě. Mezi obětmi je také ředitel školy, který se obětoval, aby ostatní mohli uprchnout. Těla zabitých zůstala na místě, dokud Selekové neodešli. Když se lidé vrátili, nemohli uvěřit svým očím. Naše průvodkyně nám ukazovaly domy spálené ohněm. 25 jich zcela shořelo. V těchto domech měli lidé schovaný celý svůj majetek: motocykly, kola, nějaké ty hrnce, lehátka. Oheň zničil 14 motorek a 5 kol. Spálili také dokumenty, diplomy, potvrzení o křtu, dopisy. Tedy všechno, podle čeho by se daly identifikovat oběti. Viděli jsme dva hroby: jeden se čtyřmi mrtvými, a druhý, kde leží tělo ředitele. Na hroby někdo položil hrnce: každý hrnec znamená jedno tělo uvnitř hrobu, a je cítit zápach rozkládajících se těl.

Skupina Seleků zůstala ve vesnici až do středy 5. února. Během té doby se vesnice vylidnila. Selekové drancovali, spalovali domy, odnášeli všechno, co zůstalo: kozy, slepice, šaty, obuv... prostě všechno. V úterý jeden ze

selekových generálů poslal dopis hlídkám našeho města, prohlašující, že ve středu projdou městem směrem do Čadu, a ujišťoval, že jejich průchod bude pokojný. V rozporu s tím bylo v Ngaoundaye vypáleno šest domů.

Nemáme už léky, naše lékárna byla vypálena. Naše ženy rodí venku na poli, což je zcela zřejmě nebezpečné. Naše domy byly vypáleny, ale chceme je znovu postavit do příchodu dešťů (v květnu). Ukradli nám šaty a dopravní prostředky. Z našeho kostela odcizili agregát na elektrický proud a balafon (typ xylofonu). Potřebujeme potraviny – sebrali nám naši sbírku. V naší vesnici jsou tři komunity, které vedou vzájemný dialog: katolická církev, bratrská církev, Boží komunita. Jsou mezi námi bratrské vztahy. Apelujeme na příchod pomoci ze světa. Nejprve jsou třeba léky, pak to ostatní.

Nabídky pomoci lze posílat
Promotorovi solidarity na

SOLIDARITY.PROM@OFMCAP.ORG

Via Piemonte: odpočet pro návrat

ŘÍM, Itálie – Již jsme téměř dospěli do roku návratu na ulici Via Piemonte, která je sídlem naší generální kurie. Ještě pokračují obnovné práce po velkých zásazích, uskutečněných v těchto letech. Díky solidaritě mnoha bratří Řádu, úsilí a přesnosti odpovědných lidí, práce pokračují podle plánu, a protože již byly dokončeny všechny stavební práce, probíhá nyní dokončování ve vlastním slova smyslu. Po dlouhé práci v

nekonečném bludišti trubek a kabelů se nyní již začalo s omítáním a bílením přízemí, které patří k posledním ještě otevřeným částem staveniště. Pak se bude muset myslet na montáž nábytku v úřadech, pokojích, jednacích sálech, společných místnostech, na výzdobu kaplí, počínaje od té největší, která je současně i modlitebním chórem komunity. Všechno pokračuje v souladu s harmonogramem a dokončení prací je předvídáno na příští červen. Obnovený klášter bude slavnostně otevřen v září, v den, který ještě stanoví a pak uveřejní generální ministr se svou radou.

Malawi: zrození nové kustodie

GULLIVER, Malawi – Dne 15. února 2014 byla v Malawi vyhlášena nová kustodie. Společně s provinciálem Provincie sv. Tomáše v Kerale s celebrace účastnil i generální ministr br. Mauro Jöhri, a generální rádce, br. Jean-Bertin Nadonye. Děkujme Pánu za jeho stále požehnání pro naše misie. Některé misie rostou milovými kroky, v jiných je silný nárůst povolání. Zcela zřejmé je to dobré znamení pro Řád. Na druhé straně misionáři pracují velmi tvrdě na zasažení Řádu a na šíření našeho

charismatu prostřednictvím rozličných služeb. Misijní církve je velmi živá díky úsilí bratří pracujících na neznámých místech. Místní povolání jsou budoucností pro Řád i pro samotnou Církev.

Haiti: kapucíni pomáhají obětem zemětřesení

cích pokračují kapucíni z Provincie Rio Grande do Sul, kteří působí na Haiti, v úsilí o pomoc nejchudším a nejpotřebnějším lidem zvláště v naléhavých potřebách obnovy péče o zdraví a vzdělání. Město Abacou se nachází na jihu země a nejbližší zdravotní středisko vzdálené asi 10 km, zůstalo bez jediného auta. Když bratři chtějí navštívit obyvatele bydlící na horách, chodí

A BACOU, Haiti – Po zemětřesení a jeho děsivých násled-

Jeruzalém: byl posvěcen kostel v »duchovním centru«

JERUZALÉM, Izrael – 2. února, o svátku Uvedení Páně do Chrámu, byl zvláště slavnostním dnem pro náš dům v Jeruzalémě. Od 10 hodin proběhlo posvěcení oltáře a kostela. Výmluvný je titul nového kostela: »Já jsem světlo světa«. Slavnostnímu obřadu posvěcení předsedal J. Exc. Mons. William Hanna Shomali, biskupský vikář pro Jeruzalém a Palestinu. Slavnosti se účastnilo asi 15 našich spolubratří kapucínů a také zástupkyně kapucínek Matka Rubatto. Z dalších účastníků chceme zmínit generálního rádce Pio Murata, generálního ekonoma br. Luise Eduardo Rubiana, sekretáře Mezinárodní ekonomické solidarity br. Alejandro Núñez Ennabeho, provinciály Benátek, Janova, Foggie, a sestru Marilene Legramanti, generální vikářku sester

kapucínek. Nemohl chybět ani br. Pasquale Rota z Provincie Lombardie, který se velmi silně angažoval pro obnovení a přestavbu tohoto našeho domu. Byli také pozváni investor pan Renzo, architekt pan Cesare Rota Notari, přítel br. Paquale a dobrodinci. Věřící, četní kněží a příslší řeholníci, všichni oceňovali oslavu posvěcení, která byla dobře zastoupena, působivá a usebraná. Účastnili se pak také pohostění v sále sousedícím s kostelem. Vládlo tam velmi slavnostní a radostně bratrské ovzduší.

Modleme se za kapucíny a lidi na Ukrajině

UKRAJINA, - V těchto dnech násilností a konfliktů na Ukrajině vzpomínáme v solidární modlitbě na naše spolubratry v Kustodii Ukrajiny. Naše přítomnost v této zemi totiž započala již roku 1709, když první bratři přišli do Lvova, kde založili klášter. Během následujících téměř 300 let došlo k mnoha bouřlivým událostem, které často ztěžovaly život a působení našich bratří. Avšak navzdory všem nebezpečím a vyhrůžkám se bratři vždy dokázali do těchto zemí vrátit. Roku 1988, když se naskytl vhodná příležitost, ihned jsme využili možnosti vrátit se na Ukrajinu, a odešlo tam mnoho bratří z Krakovské provincie (Polsko). Dnes Kustodie Ukrajiny, vyhlášena roku 2004, čítá sedm komunit na území Ukrajiny a Ruska. Svätým ochráncem Kustodie je sv. Pío z Pietrelcinu, jehož prosíme o ochranu a dar míru a stability pro tento národ.

2015: Rok zasvěceného života

VATIKÁN, Kongregace pro Instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života zveřejnila 31. ledna 2014 cíle a hlavní iniciativy, které se budou rozvíjet v roce 2015, který z iniciativy papeže Františka bude »Rokem zasvěceného života«. Mezi hlavní cíle patří vděčně vzpomenout na dobu uběhlou od II. vatikánského koncilu, přijmout budou-

nost s nadějí, a vášnivě prožívat současnost. Tento zvláštní rok začne 21. listopadu 2014 a skončí se 24. listopadu 2015 v rámci oslav 50. výročí od slavení II. vatikánského koncilu, který byl pramenem obnovy také pro řeholní život. Mezi plánovanými akcemi je třeba zmínit různá setkání, konference, symposia, mezinárodní výstavy na rozličných úrovních, přípravu publikování některých církevních dokumentů na rozličném stupni naukové závažnosti, týkající se skutečností a potřeb života a poslání zasvěcených osob v naší době.

107 let: nejstarší sestra světa u papeže Františka

VATIKÁN – 20. února zhasla 107 svíček a zaznamenala rekord sestra Candida, světským jménem Alma Bellotti, kamiliánka narozená ve Veroně, která se u té příležitosti účastnila audience u papeže Františka. Je to nejstarší řeholnice na světě. Chtěla se stát misionářkou v Africe, ale když bušila na bránu Komboniánů, čekalo před ní ve frontě 42 jiných osob, které chtěly vstoupit do Kongregace. Pro přijetí by musela čekat nejméně rok. Alma se však nezdáhala a rozhodla se vstoupit do Kongregace Kamiliánů, jejich symbolem je červený kříž. Podle sestry Candidy od té doby uplynulo více než osmdesát překrásných let života. Během svého dlouhého života viděla devět papežů. Těší se dobré náladě, místy je až ironická, a v zásadě má velmi dobré zdraví, říká: „Neříkám, že jsem poznala papeže Františka, Viděla jsem ho. Byl tam zástup, nebyl čas na rozhovor, nebylo to prostě možné“. Avšak srdečný pozdrav zde byl. Papež se jí zeptal, kolik má let a poblahopřál jí k jejímu dobrému zdraví. Každý den se budí za rozbřesku, připravuje se, udělá si pořádek na pokoji, a v 5 hodin je spolu se sestrami již v kostele na modlitby. „Nedělám nic jiného“, říká s úsměvem s narážkou na svůj věk, protože jinak se sestry věnují pečovatelskému jako sv. Kamil, od jehož smrti letos uplyne čtyři sta let.

... Haiti: kapucíni pomáhají obětem zemětřesení

pěšky, nebo použijí koně, či mulu. Museli také uskutečnit rozsáhlé práce, mezi jiným stavěli mosty a instalovali sluneční panely, aby mohli obnovit dodávku elektrického proudu pro svou školu. Ve spolupráci s ka-

nadskou misionářkou a ošetrovatelkou Sr. Anna-Marie, vybudovali ambulanci pro nejnáléhavější lékařské zákroky a pro zajištění bezplatné lékařské péče více než 1600 školním dětem.

Brazílie: VII. kurz františkánského duchovního doprovázení

PASO FUNDO, Brazílie – Od 2. února probíhá v Rio Grande do Sul sedmý běh AEFran (františkánský kurz duchovního doprovázení), na nějž přijelo 15 účastníků, což je vzhledem k intenzivnosti a dynamice kurzu maximálně možný počet. Kurz má i civilní uznání díky patronaci Vyšší školy františkánské teologie a spirituality (ESTEF), a

funguje jako univerzitní kurz dotovaný 320 hodinami. Je určen pro formátory, pastoraisty, vychovatele, a všechny ty, kdo vykonávají františkánsky orientovanou práci a chtějí zakusit zapojení do psychologie i františkánské spirituality a tradice, zvláště pak v duchu tradic sv. Bonaventury. Program kurzu se pokouší skloubit teorií s praxí. Účastníci jsou vyzýváni, aby prošli vlastní duchovní cestou, a tak mohli později pomáhat druhým. Mezi účastníky je 9 bratří kapucínů a 6 se sester, kteří přišli z rozličných částí Brazílie a také dva bratři z Angoly a jeden z Haiti. Vedoucími kurzu jsou dvě františkánky a generální rádce kapucínů br. Sergio Dal Moro.

Františkán mezi laureáty mezinárodní ceny

MILÁN, Itálie – Důležité vyznamenání bylo 15. února 2014 v Miláně uděleno br. Nguyenovi, mladému vietnamskému zástupci ředitele Institutu sv. Bonaventury, který učí exegezi a biblickou teologii na Seraphicum, ale také na Gregoriánské univerzitě a na Catholic Theological College/MCD University of Divinity v australském Melbourne. Tento inženýr elektrotechniky a řeholník Menších bratří konventuálů je symbolem mezikulturního charakteru fakulty a také badatelského a studijního úsilí, kterému se takto dostalo mezinárodního uznání. Je to krásný dílčí cíl, a současně startovní bod pro mnoho dalších projektů. Oceněná studie nese název: »Bible a asijská kultura. Četba Božího slova na jeho kulturním pozadí a ve vi-

etnamském kontextu«. Na práci se spolupodíleli i dva Nguyenovi bývalí studenti Tran Thi Ly a Jb. Pham Quy Trong, oba Vietnamci.

Dílo zkoumá vietnamská biblická přísloví, obraz Ježíše jako Božího Syna v Novém zákoně a ve vietnamské tradici, a nakonec i jazyk lásky v Písni písní a ve vietnamské literatuře. „Tato dosud nevydaná studie otvírá nové horizonty pro bádání“, jak se čte ve zdůvodnění Komise pro ocenění, jež zdůrazňuje, že „tři mladí vietnamští badatelé dokázali prostřednictvím své práce povzbudit případný rozvoj dalších bádání o vztahu mezi Biblí a asijskou kulturou“.

Pramen: Menší bratři konventuálové